

J. Szantyr – Wykład nr 15 – Równanie Bernoulliego

Równanie Bernoulliego wyraża zasady zachowania pędu i zachowania energii płynu przy spełnieniu odpowiednich założeń.

Założenia:

- przepływ jest stacjonarny $\frac{\partial}{\partial t} = 0$
- płyn jest nielepki $\mu = 0$
- płyn jest barotropowy $\rho = \rho(p)$
- pole sił masowych jest potencjalne $\bar{f} = -grad\Pi$

Przy takich założeniach można scałkować równanie Eulera:

$$\rho \frac{D\bar{u}}{Dt} = \rho\bar{f} - gradp$$

Korzystamy z tożsamości:

$$\frac{D\bar{u}}{Dt} = \frac{\partial\bar{u}}{\partial t} + \bar{u} \operatorname{grad}\bar{u} = \frac{\partial\bar{u}}{\partial t} + \operatorname{grad} \frac{u^2}{2} + \operatorname{rot}\bar{u} \times \bar{u}$$

Ponadto wprowadzamy funkcję ciśnienia: $P(p) = \int_{p_0}^p \frac{dp}{\rho(p)}$

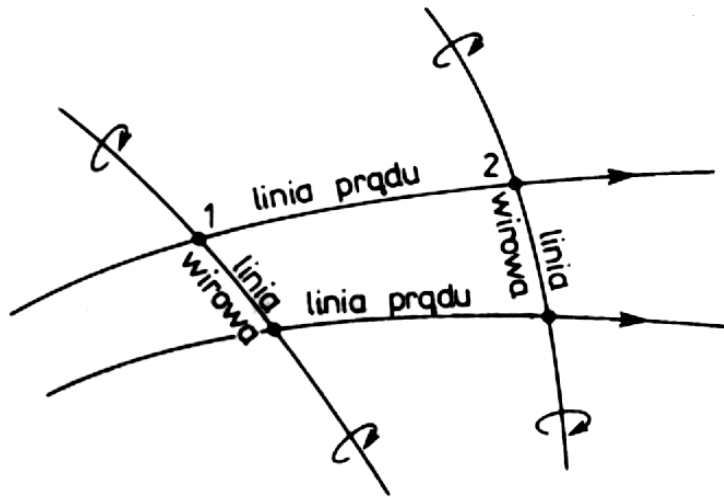
Co prowadzi do: $\frac{1}{\rho} \operatorname{grad} p = \operatorname{grad} P(p)$

Wtedy równanie Eulera można napisać w postaci:

$$\frac{\partial\bar{u}}{\partial t} + \operatorname{grad} \left[\frac{u^2}{2} + P(p) + \Pi \right] = \operatorname{rot}\bar{u} \times \bar{u}$$

Czyli: $\operatorname{grad} \left[\frac{u^2}{2} + P(p) + \Pi \right] = \operatorname{grad} E = \operatorname{rot}\bar{u} \times \bar{u}$

Wyrażenie w nawiasie nazywamy trójmianem Bernoulliego E . Można wykazać stałość tego trójmianu w pięciu przypadkach.

Przypadek 1: wzdłuż linii prądu

$$\text{grad}E = \bar{u} \times \text{rot}\bar{u}$$

Mnożymy obie strony skalarnie przez wektor linii prądu \bar{i}_s

$$\text{grad}E \cdot \bar{i}_s = (\bar{u} \times \text{rot}\bar{u}) \cdot \bar{i}_s = 0$$

Co prowadzi do: $\frac{dE}{ds} = 0$ czyli: $E = \text{const}$

Przypadek 2: wzdłuż linii wirowej

Mnożymy obie strony równania skalarnie przez wektor linii wirowej

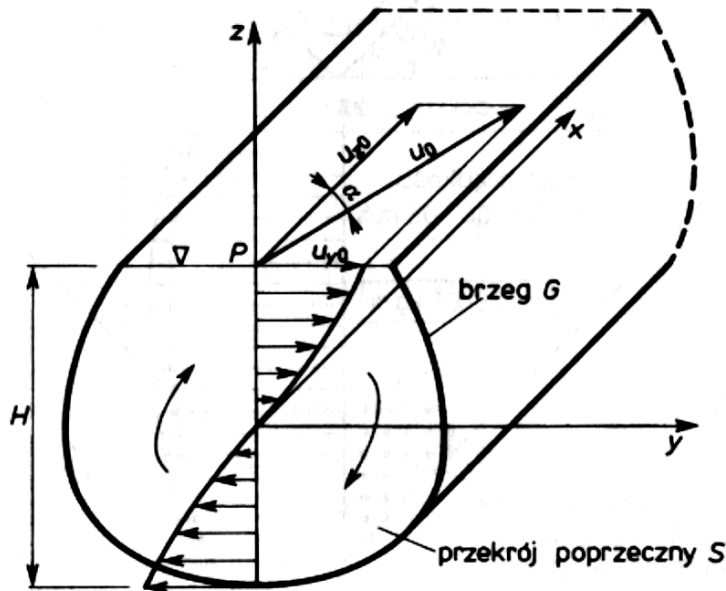
$$\text{grad}E \cdot \bar{i}_\omega = (\bar{u} \times \text{rot}\bar{u}) \cdot \bar{i}_\omega = 0 \quad \text{co daje} \quad \frac{dE}{d\omega} = 0 \quad \text{czyli} \quad E = \text{const}$$

Linie prądu i linie wirowe tworzą tzw. powierzchnię Bernoulliego na której jest $E = \text{const}$.

Przypadek 3: w przepływie bezwirowym $rot \bar{u} = 0 \rightarrow E = const$

Przypadek 4: w sytuacji hydrostatycznej $\bar{u} = 0 \rightarrow E = const$

Przypadek 5: w przepływie śrubowym

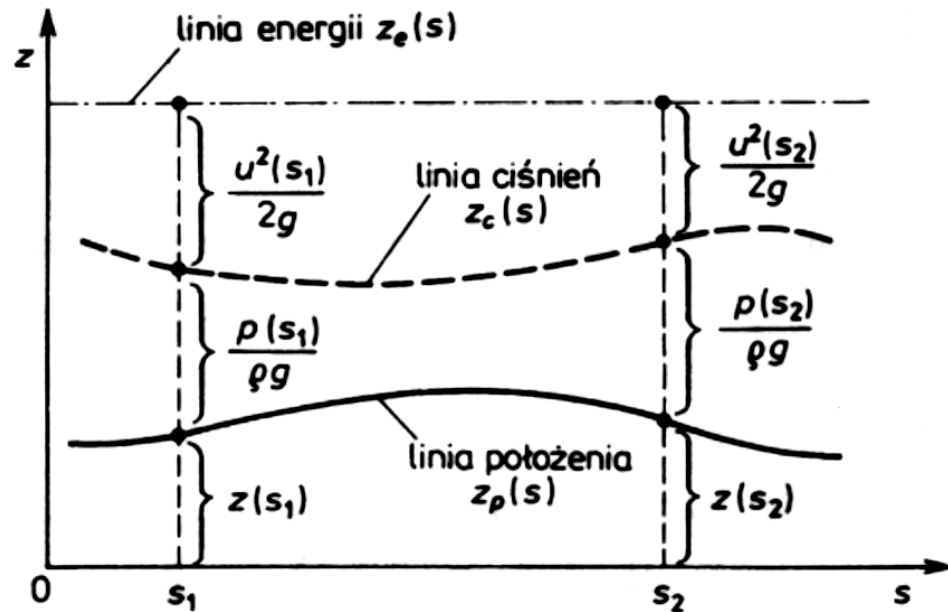

$$rot \bar{u} = \lambda \bar{u}$$

$$\bar{u} \times rot \bar{u} = \bar{u} \times \lambda \bar{u} = 0 \rightarrow E = const$$

W przypadku przepływu płynu **nieściśliwego** w **polu grawitacyjnym** mamy: $\rho = const$ oraz $\Pi = gz$ co daje:

Równanie Bernoulliego (1738)

Daniel Bernoulli
1700 - 1782

$$gz + \frac{p}{\rho} + \frac{u^2}{2} = const$$

lub

$$z + \frac{p}{\rho g} + \frac{u^2}{2g} = const$$

Suma energii potencjalnej pola sił masowych, energii ciśnienia oraz energii kinetycznej płynu jest stała.

lub:

Suma wysokości geometrycznej, wysokości ciśnienia (czyli wysokości, na jaką wzniesie się słup cieczy pod ciśnieniem p) oraz wysokości prędkości (czyli wysokości, z której spadający element płynu uzyska prędkość u) jest stała.

Możliwe są inne postaci równania Bernoulliego, jeżeli przyjmie się szczególne formy warunku barotropowości płynu. Na przykład dla gazu podlegającego przemianie adiabatycznej warunek ten ma postać:

$$\rho = \frac{\rho_0}{p_0^{1/\kappa}} p^{1/\kappa} \quad \text{gdzie } \kappa \text{ jest wykładnikiem adiabaty Poissona} \quad \kappa = \frac{c_p}{c_v}$$

Równanie Bernoulliego przyjmuje wtedy postać:

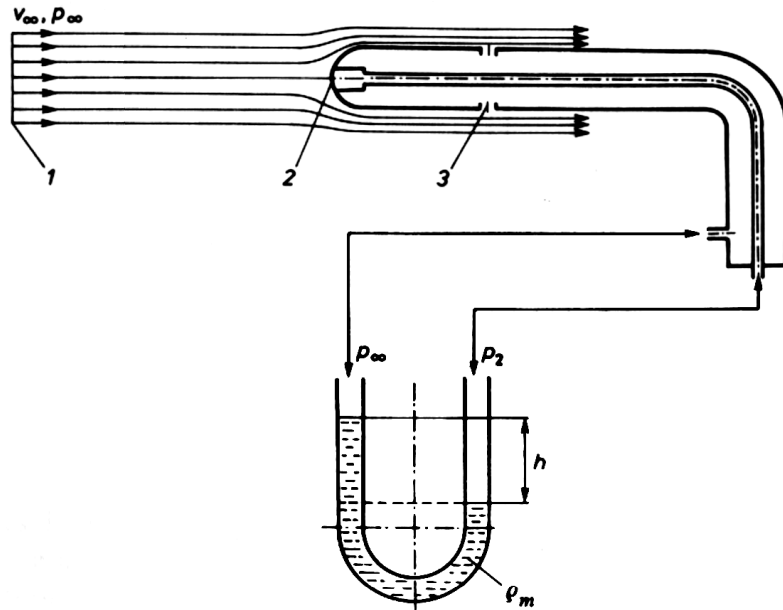
$$\frac{u^2}{2} + \frac{\kappa}{\kappa-1} \frac{p_0}{\rho_0} \left[\left(\frac{p}{p_0} \right)^{(\kappa-1)/\kappa} - 1 \right] + gz = const$$

Simeon Poisson
1781 - 1840

Porównanie wyprowadzenia równania Bernoulliego z równaniem zachowania energii dla rurki prądu (Wykład nr 12, slajd 7) pozwala stwierdzić, że przy pominięciu energii wewnętrznej płynu e i przewodnictwa cieplnego płynu równanie Bernoulliego wyraża również zasadę zachowania energii.

Przykład 1

Jaka jest prędkość przepływu płynu o gęstości ρ , w którym zanurzone rurkę Prandtla, jeżeli w podłączonym do niej manometrze różnica poziomów cieczy o gęstości ρ_m wynosi h ?

Równanie Bernoulliego dla przekrojów 2 i 3 ma postać:

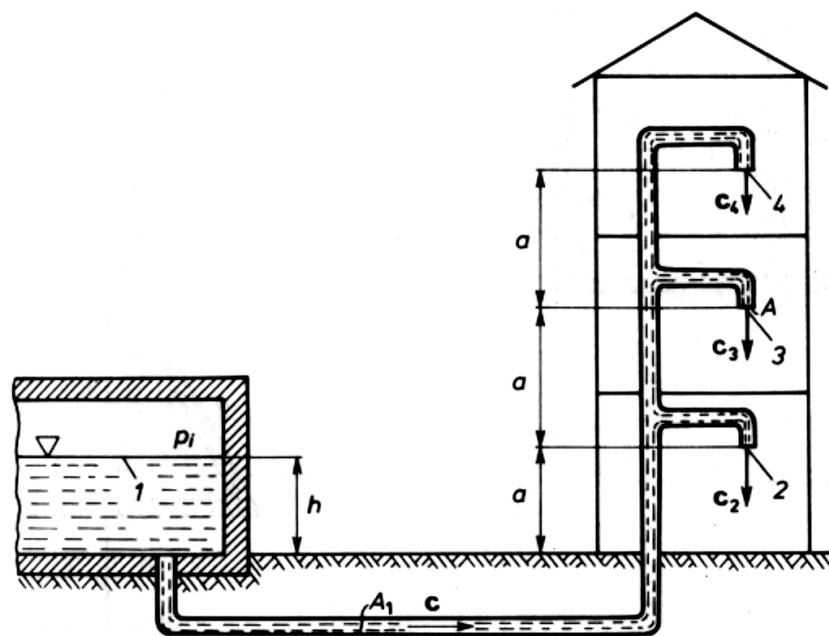
$$\frac{u_2^2}{2} + \frac{p_2}{\rho} = \frac{u_3^2}{2} + \frac{p_3}{\rho} \quad \text{gdzie:} \quad u_2 = 0 \quad u_3 = v_\infty \quad p_3 = p_\infty$$

$$\text{co prowadzi do:} \quad \frac{v_\infty^2}{2} = \frac{p_2 - p_\infty}{\rho}$$

Z kolei różnica ciśnień wskazywana przez manometr wynosi:

$$p_2 - p_\infty = \rho_m g h \quad \text{czyli:} \quad \frac{v_\infty^2}{2} = \frac{\rho_m}{\rho} g h \quad \text{i ostatecznie:} \quad v_\infty = \sqrt{2 \frac{\rho_m}{\rho} g h}$$

Przykład 2

Do budynku doprowadzono wodę z dużego zbiornika, w którym panuje ciśnienie absolutne p_i a odległość zwierciadła wody od poziomu fundamentu wynosi $h = const$.

Obliczyć prędkość wypływu wody na kondygnacjach oraz prędkość przepływu w części podziemnej przewodu o przekroju A_1

Dane: przekroje wszystkich przewodów są równe A , gęstość wody jest równa ρ , a ciśnienie barometryczne jest równe

p_b

Równania Bernoulliego względem poziomu fundamentu:

$$\frac{c_1^2}{2} + \frac{p_i}{\rho} + gh = \frac{c_2^2}{2} + \frac{p_b}{\rho} + ga \qquad \frac{c_1^2}{2} + \frac{p_i}{\rho} + gh = \frac{c_3^2}{2} + \frac{p_b}{\rho} + 2ga$$

$$\frac{c_1^2}{2} + \frac{p_i}{\rho} + gh = \frac{c_4^2}{2} + \frac{p_b}{\rho} + 3ga$$

Prędkość opadania wody w zbiorniku można przyjąć za równą zero, wobec czego mamy:

$$c_2 = \sqrt{2 \left[\frac{p_i - p_b}{\rho} + g(h - a) \right]}$$

$$c_3 = \sqrt{2 \left[\frac{p_i - p_b}{\rho} + g(h - 2a) \right]}$$

$$c_4 = \sqrt{2 \left[\frac{p_i - p_b}{\rho} + g(h - 3a) \right]}$$

Prędkość c w przewodzie doprowadzającym wyznaczamy z równania ciągłości:

$$cA_1 = c_2A + c_3A + c_4A$$

co daje:

$$c = \frac{A}{A_1} (c_2 + c_3 + c_4)$$